

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 184 (XXVIII) — Nr. 908

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 11 noiembrie 2016

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 450 din 28 iunie 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 243 alin. (2) și ale art. 504 din Codul de procedură penală	2-4	Administrația Serviciului Frontierei de Stat a Ucrainei, semnat la 31 mai 2016 la Sucevița, pentru punerea în aplicare a Acordului dintre Guvernul României și Cabinetul de Miniștri al Ucrainei privind patrularea comună la frontiera de stat româno-ucraineană, semnat la București la 21 aprilie 2016	11-12
Decizia nr. 451 din 28 iunie 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 229 alin. (3) lit. a) din Codul penal	5-6	Protocol între Ministerul Afacerilor Interne din România, prin Inspectoratul General al Poliției de Frontieră și Administrația Serviciului Frontierei de Stat a Ucrainei pentru punerea în aplicare a Acordului dintre Guvernul României și Cabinetul de Miniștri al Ucrainei privind patrularea comună la frontiera de stat româno-ucraineană, semnat la București la 21 aprilie 2016	12-15
Decizia nr. 453 din 28 iunie 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 341 alin. (8) din Codul de procedură penală	6-8		
Decizia nr. 597 din 20 septembrie 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 444 alin. (1) teza finală din Codul de procedură civilă	8-10		
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
811. — Hotărâre privind înființarea pe lângă Oficiul Național al Registrului Comerțului a unor activități finanțate integral din venituri proprii	11	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
825. — Hotărâre pentru aprobarea Protocolului dintre Ministerul Afacerilor Interne din România, prin Inspectoratul General al Poliției de Frontieră, și		1.206. — Ordin al ministrului mediului, apelor și pădurilor privind aprobarea Planului de management și a Regulamentului sitului Natura 2000 ROSCI0366 Râul Motru	15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 450**

din 28 iunie 2016

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 243 alin. (2) și ale art. 504 din Codul de procedură penală

Valer Dorneanu	— președinte
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Oana Cristina Puică	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Marinela Mincă.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 243 alin. (2) și ale art. 504 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Ion Marmurică Lupu și Florin Piersic Lupu în Dosarul nr. 1.808/740/2015 (număr în format vechi 1.817/2015) al Curții de Apel București — Secția a II-a penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.273D/2015.

2. La apelul nominal se prezintă personal autorii excepției, asistați de avocatul Iulian Creață, cu împuternicire avocațială la dosar.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul avocatului autorilor excepției, care solicită declararea ca neconstituționale a dispozițiilor de lege criticate în măsura în care permit reținerea și arestarea inculpaților minori, având în vedere că art. 114 din Codul penal, care reglementează consecințele răspunderii penale a minorilor, nu prevede pedepse — ca sancțiuni penale —, ci numai măsuri educative — ca sancțiuni de drept penal —, astfel încât, practic, nu este posibilă executarea măsurilor educative în faza de urmărire sau de judecată, măsurile educative executându-se, potrivit art. 511 și următoarele din Codul de procedură penală, după rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare. Astfel, consideră că dispozițiile de lege criticate încalcă prevederile art. 23 alin. (12) și (13) din Constituție, întrucât noul Cod penal permite, cu privire la inculpații minori, doar luarea de măsuri educative privative sau neprivative de libertate, fără posibilitatea aplicării unei pedepse.

4. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. În acest sens, arată că, deși regimul sancționator aplicabil minorului diferă de cel aplicabil majorului, totuși, în ceea ce privește posibilitatea arestării inculpatului minor, interesul particular al acestuia trebuie pus în balanță cu interesul public. Consideră că există situații care justifică arestarea inculpatului minor, iar în cazul soluționării cauzei penale prin luarea unei măsuri educative privative de libertate devin aplicabile dispozițiile art. 72 din Codul penal cu privire la computarea duratei măsurii preventive privative de libertate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

5. Prin Decizia penală nr. 940/A din 23 iunie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 1.808/740/2015 (număr în format vechi 1.817/2015), admitând apelul împotriva Încheierii penale nr. 75 din 11 mai 2015, pronunțată în Dosarul nr. 1.808/740/2015 al Tribunalului Teleorman, **Curtea de Apel București — Secția a II-a penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 243 alin. (2) și ale art. 504 din Codul de procedură penală.** Excepția a fost ridicată de Ion Marmurică Lupu și Florin Piersic Lupu cu ocazia soluționării contestației împotriva unei încheieri prin care a fost respinsă cererea de revocare a măsurii arestării preventive a inculpaților minori.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorii acesteia susțin, în esență, că dispozițiile de lege criticate încalcă prevederile constituționale privind egalitatea în drepturi, legalitatea pedepsei și caracterul penal al sancțiunii privative de libertate, întrucât permit arestarea preventivă a unui minor, în condițiile în care, potrivit art. 114 din Codul penal, față de acesta se poate lua numai o măsură educativă, a cărei punere în executare are loc după rămânerea definitivă a hotărârii, iar măsura preventivă nu se deduce.

7. **Curtea de Apel București — Secția a II-a penală** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Arată că art. 504 din Codul de procedură penală stabilește cadrul general de urmărire, judecare și punere în executare a hotărârilor privitoare la infractori minori, iar art. 243 alin. (2) din același act normativ prevede expres posibilitatea reținerii și arestării preventive a unui inculpat minor doar în mod cu totul excepțional, fără ca prin dispozițiile de lege criticate să se încalce normele constituționale cuprinse în art. 23 alin. (12) și (13). Chiar dacă față de minorul care răspunde penal se pot lua doar măsuri educative, nu poate fi ignorat faptul că art. 114 din Codul penal prevede două categorii de astfel de măsuri, respectiv măsuri educative neprivative de libertate și măsuri educative privative de libertate. În cazul acestora din urmă, art. 127 din Codul penal stabilește expres aplicabilitatea dispozițiilor art. 71—73 din același act normativ. Or, art. 72 din Codul penal prevede tocmai computarea duratei măsurilor preventive privative de libertate din durata sancțiunii penale aplicate, astfel că nu există un regim juridic diferit — din această perspectivă — în raport de vârsta inculpaților.

8. Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

9. **Guvernul** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, arată că reținerea și arestarea preventivă constituie măsuri preventive, iar nu pedepse. Astfel, dacă pedepsele au caracter sancționator și concretizează răspunderea penală, intervenind numai după ce aceasta a fost definitiv stabilită prin hotărârea de condamnare, măsurile

preventive se dispun de organele judiciare pentru a asigura buna desfășurare a procesului penal, pentru a împiedica sustragerea suspectului sau inculpatului de la urmărirea penală ori de la judecată, respectiv pentru a preveni comiterea de către acesta a altor infracțiuni. Chiar dacă, asemenea pedepsei închisorii sau detențiunii pe viață, au caracter privativ de libertate, reținerea și arestarea preventivă nu se confundă cu acestea, întrucât nu au caracter sancționator și nu presupun o hotărâre definitivă de condamnare. Așadar, nefiind în prezența unei pedepse sau sancțiuni privative de libertate în sensul art. 23 alin. (12) și (13) din Constituție, nu se poate susține că reglementarea reținerii și arestării preventive în cazul minorilor aduce în vreun fel atingere principiului legalității pedepsei.

10. **Avocatul Poporului** consideră că dispozițiile art. 243 alin. (2) și ale art. 504 din Codul de procedură penală sunt constituționale. Arată că dispozițiile de lege criticate trebuie corelate cu cele ale art. 114 din Codul penal, care prevede că față de minorul care, la data săvârșirii infracțiunii, avea vârsta cuprinsă între 14 și 18 ani se poate lua o măsură educativă privativă de libertate dacă a mai săvârșit o infracțiune, pentru care i s-a aplicat o măsură educativă ce a fost executată ori a cărei executare a început înainte de comiterea infracțiunii pentru care este judecat, sau atunci când pedeapsa prevăzută de lege pentru infracțiunea săvârșită este închisoarea de 7 ani sau mai mare ori detențiunea pe viață. Mai mult, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat în jurisprudența sa (de exemplu, prin Hotărârea din 27 iunie 1968, pronunțată în Cauza *Wemhoff împotriva Germaniei*) că aprecierea limitelor rezonabile ale unei detenții provizorii se face luându-se în considerare circumstanțele concrete ale fiecărei cauze, pentru a se vedea în ce măsură există indicii precise cu privire la periclitarea unui interes public real și care, fără a aduce atingere prezumției de nevinovăție, are o pondere mai mare decât cea a regulii generale a judecării în stare de libertate. În concluzie, Avocatul Poporului arată că instanța este obligată să vegheze la un just echilibru între măsura privării de libertate și interesul public de protecție a cetățenilor împotriva comiterii de infracțiuni grave, dedus atât din modul de săvârșire a faptei cu privire la care există indicii că a avut loc cu participarea inculpatului, cât și din consecințele acesteia.

11. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse la dosar, susținerile autorilor excepției, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

12. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

13. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 243 alin. (2) și ale art. 504 din Codul de procedură penală. Ulterior sesizării Curții, alin. (2) al art. 243 din Codul de procedură penală a fost modificat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 18/2016 pentru modificarea și completarea Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, precum și pentru completarea art. 31 alin. (1) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 389 din data de 23 mai 2016. Având în

vedere, însă, că în cauză a produs efecte norma de procedură prevăzută de art. 243 alin. (2) din Codul de procedură penală în forma în vigoare la data sesizării Curții, aceasta se va pronunța asupra dispozițiilor art. 243 alin. (2) din Codul de procedură penală în redactarea anterioară modificării acestor dispoziții de lege prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 18/2016. Prin urmare, dispozițiile de lege criticate au următorul cuprins:

— Art. 243 alin. (2): „*Reținerea și arestarea preventivă pot fi dispuse și față de un inculpat minor, în mod excepțional, numai dacă efectele pe care privarea de libertate le-ar avea asupra personalității și dezvoltării acestuia nu sunt disproporționate față de scopul urmărit prin luarea măsurii.*”;

— Art. 504: „*Urmărirea și judecarea infracțiunilor săvârșite de minori, precum și punerea în executare a hotărârilor privitoare la aceștia se fac potrivit procedurii obișnuite, cu completările și derogările prevăzute în prezentul capitol și în secțiunea a 8-a a cap. I din titlul V al părții generale.*”

14. În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții de lege, autorii excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 16 referitor la egalitatea în drepturi și ale art. 23 alin. (12) și (13) privind legalitatea pedepsei și caracterul penal al sancțiunii privative de libertate.

15. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 243 alin. (2) și ale art. 504 din Codul de procedură penală au mai fost supuse controlului de constituționalitate prin raportare la prevederi constituționale invocate și în prezenta cauză și față de critici similare. Astfel, prin Decizia nr. 50 din 16 februarie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 336 din 3 mai 2016, Curtea a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate și a reținut că, în ceea ce privește arestarea preventivă, reglementată la art. 223—240 din Codul de procedură penală, aceasta fiind o măsură preventivă, poate fi dispusă înaintea judecării definitive a cauzelor penale, în scopul realizării instrucției penale. Astfel, potrivit art. 223 alin. (1) teza întâi din Codul de procedură penală, măsura arestării preventive poate fi luată de către judecătorul de drepturi și libertăți, în cursul urmăririi penale, de către judecătorul de cameră preliminară, în procedura de cameră preliminară, sau de către instanța de judecată în fața căreia se află cauza, în cursul judecării. Conform art. 223 alin. (1) teza a doua din Codul de procedură penală, arestarea preventivă poate fi dispusă atunci când inculpatul a fugit ori s-a ascuns, în scopul de a se sustrage de la urmărirea penală sau de la judecată, ori a făcut pregătiri de orice natură pentru astfel de acte; când inculpatul încearcă să influențeze un alt participant la comiterea infracțiunii, un martor ori un expert sau să distrugă, să altereze, să ascundă ori să sustragă mijloace materiale de probă sau să determine o altă persoană să aibă un astfel de comportament; când inculpatul exercită presiuni asupra persoanei vătămate sau încearcă să realizeze o înțelegere frauduloasă cu aceasta; precum și atunci când există suspiciunea rezonabilă că, după punerea în mișcare a acțiunii penale împotriva sa, inculpatul a săvârșit cu intenție o nouă infracțiune sau pregătește săvârșirea unei noi infracțiuni. De asemenea, potrivit art. 223 alin. (2) din Codul de procedură penală, măsura arestării preventive a inculpatului poate fi luată și dacă din probe rezultă suspiciunea rezonabilă că acesta a săvârșit o infracțiune intenționată contra vieții, o infracțiune prin care s-a cauzat vătămarea corporală sau moartea unei persoane, o infracțiune contra securității naționale prevăzută de Codul penal și alte legi speciale, o infracțiune de trafic de stupefiante, trafic de arme, trafic de persoane, acte de terorism, spălare a banilor, falsificare de monede ori alte valori, șantaj, viol, lipsire de libertate, evaziune fiscală, ultraj, ultraj judiciar, o infracțiune de corupție, o infracțiune săvârșită prin mijloace de

comunicare electronică sau o altă infracțiune pentru care legea prevede pedeapsa închisorii de 5 ani ori mai mare și, pe baza evaluării gravității faptei, a modului și a circumstanțelor de comitere a acesteia, a anturajului și a mediului din care acesta provine, a antecedentelor penale și a altor împrejurări privitoare la persoana acestuia, se constată că privarea sa de libertate este necesară pentru înlăturarea unei stări de pericol pentru ordinea publică (paragrafele 13 și 14).

16. Astfel, prin decizia mai sus menționată, Curtea a reținut că scopul măsurii arestării preventive este acela al realizării instrucției penale, prin prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni de către suspect sau inculpat, prevenirea sustragerii acestuia de la urmărirea penală sau de la judecată, prevenirea distrugerii sau a ascunderii probelor, a influențării martorilor etc. Așa fiind, art. 243 din Codul de procedură penală nu prevede, cu privire la aplicarea măsurii arestării preventive față de minori, condiții speciale referitoare la infracțiunile săvârșite, cum ar fi cele cu privire la limitele maxime ale pedepselor, arătând doar că reținerea și arestarea preventivă pot fi dispuse și față de un inculpat minor, în mod excepțional, numai dacă efectele pe care privarea de libertate le-ar avea asupra personalității și dezvoltării acestuia nu sunt disproporționate față de scopul urmărit prin luarea măsurii. Prin urmare, în condițiile asigurării proporționalității între efectele pe care această măsură le poate avea asupra personalității și dezvoltării minorului și scopul urmărit, arestarea preventivă poate fi dispusă față de infractorul minor ori de câte ori organele de urmărire penală sau instanța de judecată consideră că este nevoie. Acest aspect, al necondiționării dispunerii arestării preventive în cazul minorilor de îndeplinirea altor condiții decât cea prevăzută la art. 243 din Codul de procedură penală, apare ca fiind justificat în raport cu finalitatea urmărită prin aplicarea arestării preventive, aceea a realizării instrucției penale (paragrafele 15—18).

17. Cu privire la măsurile educative ce pot fi dispuse în cazul infractorilor minori, prin Decizia nr. 50 din 16 februarie 2016, Curtea a reținut că dispozițiile art. 114 alin. (1) din Codul penal instituie regula conform căreia față de minorul care, la data săvârșirii infracțiunii, avea vârsta cuprinsă între 14 și 18 ani se ia o măsură educativă neprivativă de libertate. De la această regulă, dispozițiile alin. (2) ale aceluiași art. 114 din Codul penal reglementează două excepții, prevăzând că față de infractorul minor pot fi luate măsuri educative privative de libertate în următoarele cazuri: dacă a mai săvârșit o infracțiune, pentru care i s-a aplicat o măsură educativă ce a fost executată ori a cărei executare a început înainte de comiterea infracțiunii pentru

care este judecat; și atunci când pedeapsa prevăzută de lege pentru infracțiunea săvârșită este închisoarea de 7 ani sau mai mare ori detențiunea pe viață. Măsurile educative neprivative de libertate ce pot fi luate față de infractorii minori sunt, conform art. 115 alin. (1) pct. 1 din Codul penal, stagiul de formare civică, supravegherea, consemnarea la sfârșit de săptămână și asistarea zilnică. Măsurile educative privative de libertate care pot fi luate față de minori sunt, potrivit art. 115 alin. (1) pct. 1 din Codul penal, internarea într-un centru educativ și internarea într-un centru de detenție. Măsurile educative, privative sau neprivative de libertate, anterior arătate, sunt dispuse de către instanța de judecată în scopul tragerii la răspundere penală a minorului care a săvârșit infracțiuni. Din analiza regimului juridic al răspunderii penale a minorilor, Curtea a constatat că, în privința infractorilor minori care nu au mai săvârșit infracțiuni pot fi dispuse măsuri educative privative de libertate doar în cazul săvârșirii de către aceștia a unor infracțiuni pentru care legea prevede pedeapsa închisorii de 7 ani sau mai mare ori detențiunea pe viață. Acest ultim aspect nu implică, însă, în mod obligatoriu, condiționarea aplicării măsurii arestării preventive în cazul minorilor de îndeplinirea aceleiași condiții a săvârșirii unei infracțiuni pedepsite de legea penală cu închisoarea de cel puțin 7 ani sau cu detențiunea pe viață. Aceasta, întrucât măsura arestării preventive are un rol specific, diferit de cel al măsurilor educative. Prin urmare, în timp ce măsura arestării preventive poate fi luată în timpul urmăririi penale, de către judecătorul de drepturi și libertăți, în cursul procedurii camerei preliminare ori a judecății, de către judecătorul de cameră preliminară sau de către instanța de judecată, măsurile educative sunt dispuse de instanța de judecată în urma constatării săvârșirii de către minor a unei infracțiuni. Astfel, măsura arestării preventive are ca scop realizarea instrucției penale, în timp ce măsurile educative sunt dispuse în scopul tragerii la răspundere penală a minorilor care săvârșesc infracțiuni. Așa fiind, Curtea a constatat că măsurile analizate fac parte din categorii diferite și au finalități diferite, neexistând rațiuni pentru care condițiile în care acestea pot fi dispuse să fie identice (paragrafele 19—24).

18. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, soluția de respingere a excepției de neconstituționalitate, pronunțată de Curte prin decizia mai sus menționată, precum și considerentele care au fundamentat-o își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

19. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Ion Marmurică Lupu și Florin Piersic Lupu în Dosarul nr. 1.808/740/2015 (număr în format vechi 1.817/2015) al Curții de Apel București — Secția a II-a penală și constată că dispozițiile art. 243 alin. (2) și ale art. 504 din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a II-a penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 28 iunie 2016.

PREȘEDINTELE INTERIMAR AL CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Oana Cristina Puică

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 451

din 28 iunie 2016

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 229 alin. (3) lit. a) din Codul penal

Valer Dorneanu	— președinte
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Oana Cristina Puică	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Marinela Mincă.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 229 alin. (3) lit. a) din Codul penal, excepție ridicată de Geon Spirea, Marian Drăguț și Constantin Dumitru în Dosarul nr. 29.201/3/2012* al Tribunalului București — Secția I penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.280D/2015.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate. Astfel, arată că autorii excepției solicită, în realitate, modificarea textului de lege criticat, fiind nemulțumiți de diferențele prea mari de pedeapsă existente între furtul simplu și furtul calificat prevăzut la art. 229 alin. (3) lit. a) din Codul penal.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Încheierea din 15 iunie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 29.201/3/2012*, **Tribunalul București — Secția I penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 229 alin. (3) lit. a) din Codul penal**. Excepția a fost ridicată de Geon Spirea, Marian Drăguț și Constantin Dumitru cu ocazia soluționării unei cauze având ca obiect tragerea la răspundere penală pentru săvârșirea, printre altele, a infracțiunii de furt calificat prevăzute și pedepsite de art. 209 alin. 3 lit. a) din Codul penal din 1969.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin, în esență, că dispozițiile art. 229 alin. (3) lit. a) din Codul penal încalcă prevederile constituționale privind valorile supreme ale statului român, principiul legalității, egalitatea cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări, și dreptul la un proces echitabil, în condițiile în care art. 228 din Codul penal prevede pentru furtul simplu o pedeapsă cu închisoarea de la 1 la 3 ani, în timp ce pentru furtul de produse petroliere sau gaze naturale pedeapsa este închisoarea de la 3 la 10 ani, deci o durată a sancțiunii penale de trei ori mai mare. Consideră că la nicio altă incriminare din noul Cod penal nu regăsește o asemenea diferență între forma simplă și cea calificată. Arată că noul Cod penal înregistrează o scădere semnificativă a limitelor de pedeapsă pentru furtul în varianta simplă, pedepsit la ora actuală cu închisoarea de la 1 la 3 ani față de vechea reglementare care prevedea închisoarea de la 1 la 12 ani. Pentru varianta calificată a furtului de produse petroliere sau gaze naturale, legiuitorul mărește, însă, considerabil diferența între varianta simplă și cea calificată, ajungând la o pedeapsă în limite de peste trei ori mai mari. Invocă, în acest sens, expunerea de motive a noului Cod penal și deciziile Curții

Constituționale nr. 447 din 29 octombrie 2013, nr. 1 din 10 ianuarie 2014 și nr. 156 din 17 martie 2015.

6. **Tribunalul București — Secția I penală** apreciază că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 229 alin. (3) lit. a) din Codul penal este neîntemeiată, întrucât este la deplina latitudine a legiuitorului să stabilească faptele pe care le incriminează, conținutul constitutiv al infracțiunilor, formele tip și agravate, precum și pedepsele pentru fiecare din aceste forme.

7. Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Guvernul** consideră că excepția de neconstituționalitate a art. 229 alin. (3) lit. a) din Codul penal este neîntemeiată, întrucât dispozițiile de lege criticate, ce reglementează regimul juridic al furtului calificat, reprezintă o normă de incriminare și sunt o opțiune de politică legislativă penală, nefiind de natură a afecta în vreun fel principiul legalității.

9. **Avocatul Poporului** consideră că dispozițiile art. 229 alin. (3) lit. a) din Codul penal sunt constituționale, deoarece reprezintă o opțiune de politică penală, de competența exclusivă a legiuitorului.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse la dosar, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 229 alin. (3) lit. a) din Codul penal, care au următorul cuprins: „*Furtul privind următoarele categorii de bunuri: a) țigări, gazolină, condensat, etan lichid, benzină, motorină, alte produse petroliere sau gaze naturale din conducte, depozite, cisterne ori vagoane-cisternă; [...] se pedepsește cu închisoarea de la 3 la 10 ani*”.

13. În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții de lege, autorii excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (3) și (5) privind valorile supreme ale statului român și principiul legalității, ale art. 16 alin. (1) referitor la egalitatea cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări, și ale art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 229 alin. (3) lit. a) din Codul penal — care incriminează furtul de țigări, gazolină, condensat, etan lichid, benzină, motorină, alte produse petroliere sau gaze naturale din conducte, depozite, cisterne ori vagoane-cisternă — sunt clare, previzibile și accesibile și nu aduc nicio atingere valorilor supreme ale statului român, astfel încât dispozițiile de lege criticate nu încalcă prevederile art. 1 alin. (3) și (5) din Constituție. În limita atribuțiilor sale constituționale prevăzute la art. 61 alin. (1) din Legea fundamentală, dar și potrivit politicii penale a statului, legiuitorul poate decide, în considerarea

importanței valorilor sociale ocrotite prin normele penale adoptate și a raporturilor sociale ce se nasc în urma acestor incriminări, care sunt limitele de pedeapsă în cazul săvârșirii unei infracțiuni în varianta agravată prin raportare la pedeapsa prevăzută pentru fapta comisă în varianta tip.

15. Cu privire la pretinsa încălcare prin textul de lege criticat a prevederilor art. 16 alin. (1) din Constituție, Curtea reține că, potrivit jurisprudenței sale, principiul egalității în fața legii presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite. De aceea el nu exclude, ci, dimpotrivă, presupune soluții diferite pentru situații diferite. În consecință, un tratament diferit nu poate fi doar expresia aprecierii exclusive a legiuitorului, ci trebuie să se justifice rațional, în respectul principiului egalității cetățenilor în fața legii și a autorităților publice (Decizia Plenumului Curții Constituționale nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994). Totodată, Curtea a statuat că art. 16 din Constituție vizează egalitatea în drepturi între cetățeni în ceea ce privește recunoașterea în favoarea acestora a unor drepturi și libertăți fundamentale, nu și identitatea de tratament juridic asupra aplicării unor măsuri, indiferent de natura lor (Decizia nr. 53 din 19 februarie 2002, publicată în Monitorul Oficial

al României, Partea I, nr. 224 din 3 aprilie 2002, Decizia nr. 1.615 din 20 decembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 99 din 8 februarie 2012, și Decizia nr. 323 din 30 aprilie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 467 din 29 iunie 2015). Or, nu poate fi reținută existența unei discriminări între persoanele care săvârșesc o infracțiune de furt simplu, pedepsită cu închisoarea de la 1 la 3 ani, și cele care comit un furt de țigări, gazolină, condensat, etan lichid, benzină, motorină, alte produse petroliere sau gaze naturale din conducte, depozite, cisterne ori vagoane-cisternă — chiar dacă pentru cea de-a doua faptă pedeapsa este închisoarea de la 3 la 10 ani, astfel că durata sancțiunii de drept penal este, în cel de-al doilea caz, de trei ori mai mare —, întrucât cele două categorii de persoane se află în situații diferite, iar tratamentul juridic diferențiat instituit de legiuitor în privința lor are la bază criteriul obiectiv al importanței valorii sociale ocrotite prin norma de incriminare, fiind vorba, în acest ultim caz, de bunuri de interes național.

16. Având în vedere că textul de lege criticat nu reglementează aspecte procedurale, fiind vorba de o normă de drept penal substanțial, dispozițiile art. 229 alin. (3) lit. a) din Codul penal nu aduc atingere nici dreptului la un proces echitabil.

17. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Geon Spirea, Marian Drăguț și Constantin Dumitru în Dosarul nr. 29.201/3/2012* al Tribunalului București — Secția I penală și constată că dispozițiile art. 229 alin. (3) lit. a) din Codul penal sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului București — Secția I penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 28 iunie 2016.

PREȘEDINTELE INTERIMAR AL CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Oana Cristina Puică

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 453

din 28 iunie 2016

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 341 alin. (8) din Codul de procedură penală

Valer Dorneanu	— președinte
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Oana Cristina Puică	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Marinela Mincă.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 341 alin. (8) din Codul de procedură penală,

excepție ridicată de Ioana Sfirâială în Dosarul nr. 78.075/301/2014 al Judecătoriei Sectorului 3 București — Secția penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.301D/2015.

2. La apelul nominal se prezintă personal părțile George Baciu, Florin Bibiu, Paula Bianca Dinu și Roxana Maria Pitiș. Lipsesc celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă că autoarea excepției a transmis Curții o cerere de amânare a soluționării cauzei.

4. Reprezentantul Ministerului Public și părțile prezente se opun cererii de acordare a unui nou termen de judecată.

5. Curtea, deliberând, respinge cererea de amânare a soluționării cauzei.

6. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul părților prezente, care arată că lasă la aprecierea Curții soluționarea excepției de neconstituționalitate.

7. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, invocând, în acest sens, jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

8. Prin Încheierea din 27 mai 2015, pronunțată în Dosarul nr. 78.075/301/2014, **Judecătoria Sectorului 3 București — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 341 alin. (8) din Codul de procedură penală**. Excepția a fost ridicată de Ioana Sfirâială cu ocazia soluționării plângerii împotriva unei soluții de netrimite în judecată.

9. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autoarea acesteia susține, în esență, că dispozițiile art. 341 alin. (8) din Codul de procedură penală încalcă egalitatea în drepturi, accesul liber la justiție, dreptul la un proces echitabil, dreptul la apărare și dreptul la două grade de jurisdicție în materie penală, deoarece soluția pronunțată de judecătorul de cameră preliminară este definitivă.

10. **Judecătoria Sectorului 3 București — Secția penală** apreciază că dispozițiile art. 341 alin. (8) din Codul de procedură penală sunt neconstituționale în raport cu art. 16 alin. (2) și art. 21 alin. (3) din Constituție, întrucât procesul echitabil necesită și în materia soluțiilor de neurmărire sau netrimite în judecată — având în vedere consecințele juridice ale acestor acte procedurale — existența unui control de legalitate și temeinicie cu privire la hotărârea judecătorului, control efectuat prin intermediul unei căi de atac.

11. Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

12. **Guvernul** consideră că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 341 alin. (8) din Codul de procedură penală este neîntemeiată, având în vedere cele reținute de Curte prin Decizia nr. 599 din 21 octombrie 2014.

13. **Avocatul Poporului** consideră că dispozițiile art. 341 alin. (8) din Codul de procedură penală sunt constituționale. Invocă, în acest sens, deciziile Curții Constituționale nr. 599 din 21 octombrie 2014, nr. 58 din 24 februarie 2015 și nr. 139 din 12 martie 2015.

14. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părților prezente, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

15. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

16. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 341 alin. (8) din Codul de procedură penală, modificate prin art. 102 pct. 218 din Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesuale penale, publicată în

Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 515 din 14 august 2013. Ulterior sesizării Curții, dispozițiile art. 341 alin. (8) din Codul de procedură penală au fost modificate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 18/2016 pentru modificarea și completarea Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, precum și pentru completarea art. 31 alin. (1) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 389 din data de 23 mai 2016. Având în vedere, însă, că în cauză a produs efecte norma de procedură prevăzută de art. 341 alin. (8) din Codul de procedură penală în forma în vigoare la data sesizării Curții, aceasta se va pronunța asupra dispozițiilor art. 341 alin. (8) din Codul de procedură penală în redactarea anterioară modificării acestor dispoziții de lege prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 18/2016. Dispozițiile de lege criticate au următorul cuprins: „*Încheierea prin care s-a pronunțat una dintre soluțiile prevăzute la alin. (6) și la alin. (7) pct. 1, pct. 2 lit. a), b) și d) este definitivă.*”

17. În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții de lege, autoarea excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 16 alin. (1) și (2) referitor la egalitatea în drepturi, ale art. 21 privind accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil, ale art. 24 referitor la dreptul la apărare și ale art. 124 alin. (2) privind unicitatea, imparțialitatea și egalitatea justiției, precum și ale art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului raportate la prevederile art. 13 privind dreptul la un recurs efectiv din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și ale art. 2 paragraful 1 privind dreptul la două grade de jurisdicție în materie penală din Protocolul nr. 7 la Convenție.

18. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 341 alin. (8) din Codul de procedură penală au mai fost supuse controlului de constituționalitate prin raportare la aceleași prevederi din Constituție și din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, invocate și în prezenta cauză, și față de critici similare. Astfel, prin Decizia nr. 599 din 21 octombrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 886 din 5 decembrie 2014, Curtea a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 341 alin. (8) din Codul de procedură penală și a reținut că faptul că încheierea prin care s-a pronunțat una dintre soluțiile prevăzute la alin. (6) și la alin. (7) pct. 1, pct. 2 lit. a), b) și d) este definitivă nu este de natură a afecta constituționalitatea prevederilor invocate, deoarece stabilirea competenței instanțelor judecătorești și instituirea regulilor de desfășurare a procesului, deci și reglementarea căilor de atac, constituie atributul exclusiv al legiuitorului. Astfel, atât art. 129, cât și art. 126 alin. (2) din Constituție fac referire la „*condițiile legii*” atunci când reglementează exercitarea căilor de atac, competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată urmând a fi prevăzute „*numai prin lege*”. Dispozițiile art. 341 alin. (8) din Codul de procedură penală nu aduc atingere dreptului la apărare prevăzut de art. 24 din legea fundamentală și nici accesului liber la justiție și dreptului la un proces echitabil, consacrate de art. 21 din Constituție și art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, întrucât nu înlătură posibilitatea de a beneficia de drepturile și garanțiile procesuale instituite prin lege, în cadrul unui proces judecat de către o instanță independentă, imparțială și stabilită prin lege, într-un termen rezonabil. Nicio prevedere a Legii fundamentale și a actelor normative internaționale invocate de autorii excepției nu reglementează dreptul la exercitarea căilor de atac în orice cauză. Astfel, așa cum s-a arătat mai sus, art. 129 din Constituție stipulează că părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac numai în condițiile legii. Totodată, având în vedere natura cauzelor reglementate prin dispozițiile art. 340 și art. 341 din Codul de procedură

penală, în care nu se judecă infracțiunea care a format obiectul cercetării sau urmăririi penale, ci soluția de neurmărire sau netrimitere în judecată dispusă de procuror, prevederile art. 2 privind dreptul la două grade de jurisdicție în materie penală din Protocolul nr. 7 la Convenție nu sunt aplicabile. De asemenea, prevederile art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale nu au aplicabilitate în cauza de față, întrucât dreptul la un recurs efectiv este distinct de dreptul la exercitarea unei căi de atac împotriva unei hotărâri judecătorești. Totodată, eliminarea căilor de atac în această materie este justificată de caracterul special al procedurii instituite de prevederile art. 340 și art. 341 din Codul de procedură penală, legiuitorul urmărind să asigure celeritatea procedurii și obținerea în mod rapid a unei hotărâri definitive prin care să fie exercitat controlul judiciar cu privire la soluția procurorului (paragrafele 25 și 26).

19. În același sens sunt și Decizia nr. 663 din 11 noiembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 52

22. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Ioana Sfirâială în Dosarul nr. 78.075/301/2014 al Judecătoriei Sectorului 3 București — Secția penală și constată că dispozițiile art. 341 alin. (8) din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Sectorului 3 București — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 28 iunie 2016.

PREȘEDINTELE INTERIMAR AL CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Oana Cristina Puică

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 597

din 20 septembrie 2016

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 444 alin. (1) teza finală din Codul de procedură civilă

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Luminița Nicolescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 444 alin. (1) teza finală din Codul de

din 22 ianuarie 2015, și Decizia nr. 233 din 7 aprilie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 416 din 11 iunie 2015. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, soluția de respingere a excepției de neconstituționalitate pronunțată de Curte prin deciziile mai sus menționate, precum și considerentele care au fundamentat-o își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

20. Având în vedere motivele mai sus arătate, dispozițiile art. 341 alin. (8) din Codul de procedură penală nu aduc atingere nici prevederilor constituționale ale art. 124 alin. (2) privind unicitatea, imparțialitatea și egalitatea justiției.

21. Referitor la presupusa atingere adusă prevederilor art. 16 alin. (1) și (2) din Constituție, Curtea reține că nu este contrară principiului egalității în drepturi instituirea unor reguli speciale de procedură, inclusiv în ceea ce privește căile de atac, atât timp cât aceste reguli se aplică în mod egal tuturor persoanelor aflate în situații identice sau similare.

procedură civilă, excepție ridicată de Camera de Comerț, Industrie și Agricultură Timiș în Dosarul nr. 491/59/2015 al Curții de Apel Timișoara — Secția litigii de muncă și asigurări sociale și care constituie obiectul Dosarului nr. 1.415D/2015 al Curții Constituționale.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, invocând cele reținute de Curtea Constituțională în jurisprudența sa, și anume Decizia nr. 266 din 10 mai 2016.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 22 septembrie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 491/59/2015, **Curtea de Apel Timișoara — Secția litigiilor de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 444 alin. (1) teza finală din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Camera de Comerț, Industrie și Agricultură Timiș într-o cauză civilă având ca obiect soluționarea cererii de completare a dispozitivului unei decizii civile pronunțate în soluționarea unei contestații în anulare.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** se susține, în esență, că textul de lege criticat este neconstituțional, întrucât termenul în care poate fi introdusă cererea de completare a hotărârii în cazul unei căi extraordinare de atac este de 15 zile de la pronunțarea hotărârii, iar nu de la comunicarea acesteia, deși partea interesată nu poate cunoaște lipsa motivării și în ce anume va consta aceasta, existând chiar ulterior posibilitatea ca această lipsă să fie complinită de completul de judecată la primirea unei astfel de cereri, dar înainte de realizarea motivării, făcând astfel ca cererea de completare a hotărârii să fie lipsită de obiect. Arată că este evident că operațiunea comunicării nu este simultană redactării și motivării, ci, în mod firesc, ulterioară. Legiuitorul a edictat această normă cu scopul de a accelera soluționarea cererii de completare a hotărârii pronunțate în soluționarea unei căi extraordinare de atac, dar viciul normei afectează dreptul de acces liber la justiție prin imposibilitatea părții interesate de a ști dacă va uza de o asemenea cerere sau nu, trebuind să o depună anterior motivării și comunicării hotărârii. Se susține că aceasta reprezintă o barieră procedurală care impune introducerea unei cereri de completare a unei hotărâri înainte ca aceasta să fie motivată, invocând Hotărârea din 21 noiembrie 2001, pronunțată de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în Cauza *Al-Adsani împotriva Regatului Unit*.

6. **Curtea de Apel Timișoara — Secția litigiilor de muncă și asigurări sociale** consideră că accesul liber la justiție este compatibil cu instituirea unor proceduri speciale pentru situații deosebite, inclusiv în ce privește exercitarea căilor de atac.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, arătând că textele de lege criticate reprezintă norme de procedură edictate de legiuitor în temeiul competenței sale constituționale. Precizează că, prin instituția îndreptării, lămuririi și completării hotărârii judecătorești, legiuitorul a urmărit să asigure celeritatea în soluționarea cauzelor aflate pe rolul instanțelor de judecată, evitând exercitarea unei căi de atac pentru repararea omisiunii instanței, atunci când aceasta privește erori materiale și nu are incidență asupra fondului dreptului substanțial dedus judecării.

9. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 444 alin. (1) teza finală din Codul de procedură civilă, republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 247 din 10 aprilie 2015, care au următoarea redactare: „(1) *Dacă prin hotărârea dată instanța a omis să se pronunțe asupra unui capăt de cerere principal sau accesoriu ori asupra unei cereri conexe sau incidentale, se poate cere completarea hotărârii în același termen în care se poate declara, după caz, apel sau recurs împotriva acelei hotărâri, iar în cazul hotărârilor date în căile extraordinare de atac sau în fond după casarea cu reținere, în termen de 15 zile de la pronunțare*”.

12. În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse la art. 16 alin. (1) și (2) privind egalitatea în drepturi, art. 21 alin. (1)—(3) care consacră dreptul de acces liber la justiție și la un proces echitabil, soluționat într-un termen rezonabil, art. 24 alin. (1) referitor la dreptul la apărare, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, art. 124 alin. (2) care statuează cu privire la înfăptuirea justiției și art. 129 privind folosirea căilor de atac. Sunt invocate, de asemenea, prevederile art. 6 paragraful 1 referitoare la dreptul la un proces echitabil și art. 17 privind interzicerea abuzului de drept din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

13. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că s-a mai pronunțat asupra dispozițiilor de lege criticate în cauza de față, prin Decizia nr. 266 din 10 mai 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 508 din 6 iulie 2016, respingând, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate. Prin decizia menționată, Curtea Constituțională a constatat că stabilirea unui termen în care poate fi introdusă cererea de completare în cazul hotărârilor date în căile extraordinare de atac sau în fond după casarea cu reținere, termen care începe să curgă de la data pronunțării hotărârii, nu contravine dreptului de acces liber la justiție. În esență, Curtea a reținut că niciuna din părți nu este împiedicată în efectuarea acestui demers procedural, atâta vreme cât hotărârea vizată a fost rezultatul unui proces desfășurat în condițiile îndeplinirii legale a procedurii de citare, astfel că, în situația în care părțile nu au fost prezente, se prezumă că au avut cunoștință de parcursul procesual, finalizat cu momentul pronunțării hotărârii. Ca atare, depinde doar de diligența părților să se intereseze cu privire la soluția pronunțată și să acționeze corespunzător dacă observă că instanța a omis să se pronunțe asupra unui capăt de cerere sau asupra unei cereri conexe sau incidentale.

14. În cauza de față, Curtea observă că autoarea excepției de neconstituționalitate, Camera de Comerț, Industrie și Agricultură Timiș, a fost obligată în primă instanță de către Tribunalul Timiș să reintegreze în funcție o angajată, ca urmare a admiterii acțiunii în contencios administrativ promovată de

aceasta pentru anularea deciziei de concediere. În apel, Camera de Comerț a susținut că acțiunea fusese introdusă tardiv, cu depășirea termenului prevăzut de lege. Curtea de Apel Timișoara a respins excepția tardivității, a respins apelul și a menținut sentința. În continuare, Camera de Comerț a formulat contestație în anulare împotriva deciziei pronunțate în apel, susținând că termenul de introducere a acțiunii în anularea actului administrativ a fost calculat în mod eronat, ceea ce a condus la respingerea excepției tardivității. Curtea de Apel Timișoara a constatat că nu este incident motivul prevăzut la art. 503 alin. (2) pct. 2 din Codul de procedură civilă potrivit căruia poate fi introdusă contestație în anulare atunci când dezlegarea dată recursului (apelului) este rezultatul unei erori materiale. În consecință, a respins contestația în anulare, apreciind că modul de calcul al termenului pe care contestatoarea îl considera a fi corect reprezenta, în realitate, doar o viziune personală a acesteia asupra metodei de calcul aplicabile, fără fundament în dispozițiile legale aplicabile. Prezenta excepție de neconstituționalitate a fost ridicată în cadrul judecării cererii de completare a hotărârii pronunțate în soluționarea contestației în anulare, Camera de Comerț solicitând completarea motivării cu precizarea explicită de către instanță a modului în care aceasta a calculat termenul de decădere din dreptul de a introduce acțiunea în contencios administrativ. Autoarea excepției de neconstituționalitate a solicitat sesizarea Curții Constituționale în considerarea riscului posibilei respingeri ca tardive a cererii sale de completare a hotărârii, soluție pe care, de altfel, ulterior înregistrării dosarului la Curtea Constituțională, instanța a și pronunțat-o.

15. În acest context, Curtea observă că autorul excepției pornește de la o premisă greșită în ceea ce privește domeniul de aplicare al textului de lege criticat, aceea a existenței unor erori în considerentele hotărârii, pe care acesta urmărește să le corecteze pe calea procedurii reglementate de prevederile de lege supuse controlului de constituționalitate. Or, nu motivarea este cea care se completează prin intermediul procedurii cuprinse în art. 444 din Codul de procedură civilă, ci dispozitivul hotărârii, care, potrivit art. 425 alin. (1) lit. c) din Codul de

procedură civilă, trebuie să cuprindă soluția dată tuturor cererilor deduse judecării, urmărindu-se, așadar, remedierea unei omisiuni constând în răspunsul la una sau mai multe cereri formulate de părțile din proces. Aceasta este concluzia ce se desprinde din interpretarea literală a prevederilor criticate, în care se precizează expres că procedura prevăzută de textul criticat este aplicabilă în cazul în care „*prin hotărârea dată instanța a omis să se pronunțe asupra unui capăt de cerere principal sau accesoriu ori asupra unei cereri conexe sau incidentale*”. Astfel, de pildă, poate fi vorba despre absența soluției cu privire la cererea reconvențională, la o cerere de intervenție sau la o cerere de chemare în garanție. Tot astfel, mai poate viza cereri de acordare a cheltuielilor de judecată sau privitoare la drepturi ale martorilor, experților, traducătorilor, interpreților sau apărătorilor. La toate cererile formulate în cauză, indiferent că sunt principale, accesorii sau incidentale, instanța trebuie să răspundă prin dispozitivul hotărârii care este reflectat în minută. Aceasta devine publică din momentul pronunțării, fiind accesibilă tuturor părților, care pot constata de îndată dacă instanța a omis să se pronunțe asupra uneia sau mai multora dintre cererile formulate.

16. Or, în cauza de față, autorul excepției urmărește o altă finalitate, și anume explicarea modului de calcul al termenului de prescripție a dreptului material la acțiune în cazul litigiului dedus soluționării instanței de contencios administrativ, în legătură cu acest aspect solicitând completarea motivării cu precizarea explicită de către instanță a modalității în care aceasta a calculat termenul amintit. În consecință, prevederile art. 444 alin. (1) din Codul de procedură civilă, care privesc completarea dispozitivului hotărârii, iar nu a considerentelor acesteia, nu sunt incidente în cauză, excepția de neconstituționalitate având acest obiect urmând să fie respinsă ca inadmisibilă, având în vedere dispozițiile art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 potrivit căroră „*Curtea Constituțională decide asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești sau de arbitraj comercial privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare, care are legătură cu soluționarea cauzei*”.

17. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 444 alin. (1) teza finală din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Camera de Comerț, Industrie și Agricultură Timiș în Dosarul nr. 491/59/2015 al Curții de Apel Timișoara — Secția litigii de muncă și asigurări sociale.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Timișoara — Secția litigii de muncă și asigurări sociale și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 20 septembrie 2016.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

privind înființarea pe lângă Oficiul Național al Registrului Comerțului a unor activități finanțate integral din venituri proprii

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 67 din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Se aprobă înființarea pe lângă Oficiul Național al Registrului Comerțului a următoarelor activități finanțate integral din venituri proprii:

a) editarea și consultarea în sistem electronic de culegeri de practică și reviste în domeniul registrului comerțului și al buletinului procedurilor de insolvență;

b) organizarea de seminare și conferințe în domeniul registrului comerțului și al buletinului procedurilor de insolvență; efectuarea de studii, proiecte și altele asemenea;

c) realizarea de lucrări statistice, sintetice sau analitice, pe două sau mai multe criterii, în domeniul registrului comerțului și al buletinului procedurilor de insolvență;

d) realizarea de analize/rapoarte specializate, analize generale, sectoriale sau de conjunctură, în domeniul registrului comerțului și al buletinului procedurilor de insolvență, pentru mediul de afaceri, cetățeni, alte persoane interesate.

(2) Activitățile prevăzute la alin. (1) se desfășoară de către Oficiul Național al Registrului Comerțului și/sau oficiile registrului comerțului de pe lângă tribunale.

Art. 2. — (1) Veniturile proprii se constituie din tariful obținut din desfășurarea activităților prevăzute la art. 1 alin. (1).

(2) Veniturile realizate se utilizează pentru acoperirea cheltuielilor aferente activităților finanțate integral din venituri proprii și dezvoltarea acestor activități.

(3) Activitățile prevăzute la art. 1 alin. (1) se încadrează la același capitol bugetar la care este încadrat și ordonatorul de credite pe lângă care s-au înființat.

(4) Bugetul de venituri și cheltuieli pentru activitățile prevăzute la art. 1 alin. (1) se aprobă odată cu bugetul Ministerului Justiției, conform prevederilor legale în vigoare.

(5) Pentru disponibilitățile păstrate în conturile deschise la Trezoreria Statului se acordă dobândă și se pot constitui depozite la termen.

(6) Excedentul anual rezultat din execuția bugetului de venituri și cheltuieli și dobânzile aferente se raportează în anul următor cu aceeași destinație, conform prevederilor legale în vigoare.

(7) Execuția de casă a bugetului de venituri și cheltuieli al activităților prevăzute la art. 1 alin. (1) se realizează prin Trezoreria Statului, conform prevederilor legale în vigoare.

(8) Raportarea execuției de casă a bugetului de venituri și cheltuieli al activităților prevăzute la art. 1 alin. (1) se efectuează în conformitate cu prevederile legale în vigoare.

Art. 3. — Modul de organizare și desfășurare a activităților prevăzute la art. 1 alin. (1) și tariful perceput pentru prestarea acestora, fundamentat pe tip de activitate, se stabilesc prin ordin al ministrului justiției, care se emite în 10 zile de la intrarea în vigoare a prezentei hotărâri. Tariful perceput, fundamentat pe tip de activitate, se actualizează anual cu indicele inflației.

PRIM-MINISTRU
DACIAN JULIEN CIOLOȘ

Contrasemnează:
Ministrul justiției,
Raluca Alexandra Prună
Ministrul finanțelor publice,
Anca Dana Dragu

București, 2 noiembrie 2016.
Nr. 811.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

pentru aprobarea Protocolului dintre Ministerul Afacerilor Interne din România, prin Inspectoratul General al Poliției de Frontieră, și Administrația Serviciului Frontierei de Stat a Ucrainei, semnat la 31 mai 2016 la Sucevița, pentru punerea în aplicare a Acordului dintre Guvernul României și Cabinetul de Miniștri al Ucrainei privind patrularea comună la frontiera de stat româno-ucraineană, semnat la București la 21 aprilie 2016

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 20 din Legea nr. 590/2003 privind tratatele,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se aprobă Protocolul dintre Ministerul Afacerilor Interne din România, prin Inspectoratul General al

Poliției de Frontieră, și Administrația Serviciului Frontierei de Stat a Ucrainei, semnat la 31 mai 2016 la Sucevița, pentru

punerea în aplicare a Acordului dintre Guvernul României și frontiera de stat româno-ucraineană, semnat la București la
Cabinetul de Miniștri al Ucrainei privind patrularea comună la 21 aprilie 2016.

PRIM-MINISTRU
DACIAN JULIEN CIOLOȘ

Contrasemnează:
Ministrul afacerilor interne,
Ioan-Dragoș Tudorache
Ministrul finanțelor publice,
Anca Dana Dragu
Ministrul afacerilor externe,
Lazăr Comănescu

București, 2 noiembrie 2016.
Nr. 825.

PROTOCOL

**între Ministerul Afacerilor Interne din România, prin Inspectoratul General al Poliției de Frontieră,
și Administrația Serviciului Frontierei de Stat a Ucrainei pentru punerea în aplicare a Acordului
dintre Guvernul României și Cabinetul de Miniștri al Ucrainei privind patrularea comună la frontiera de stat
româno-ucraineană, semnat la București la 21 aprilie 2016**

Ministerul Afacerilor Interne din România, prin Inspectoratul General al Poliției de Frontieră, și Administrația Serviciului
Frontierei de Stat a Ucrainei, denumite în continuare *părți*,

în conformitate cu articolul 3 din Acordul dintre Guvernul României și Cabinetul de Miniștri al Ucrainei privind patrularea
comună la frontiera de stat româno-ucraineană, semnat la București la 21 aprilie 2016, denumit în continuare *Acord*,
în scopul organizării patrulării comune la frontiera de stat româno-ucraineană,

au convenit următoarele:

ARTICOLUL 1

Prezentul protocol stabilește condițiile detaliate privind
organizarea și desfășurarea activităților de patrulare comună de
către reprezentanții Poliției de Frontieră Române și ai Serviciului
Frontierei de Stat a Ucrainei (în continuare — *experți*) pe
teritoriul statului uneia dintre părți.

ARTICOLUL 2

1. În scopul îndeplinirii prevederilor prezentului protocol, prin
termenul de „patrulare comună” se înțelege o activitate a
experților structurilor subordonate inspectoratelor teritoriale ale
Poliției de Frontieră Române și Gărzii de Coastă și organelor de
supraveghere a frontierei de stat și detașamentelor Gărzii de
Coastă a Serviciului Frontierei de Stat a Ucrainei privind
desfășurarea în comun a activităților de supraveghere a
frontierei de stat pe teritoriul României sau Ucrainei.

2. Coordonarea activităților ce decurg din prevederile
prezentului protocol revine în sarcina împuterniciților de frontieră
sau loțiitorilor acestora.

3. Organizarea și conducerea activităților de patrulare
comună revin șefilor structurilor care execută nemijlocit
supravegherea frontierei de stat.

ARTICOLUL 3

1. Patrularea comună se realizează în limitele competențelor
în zonele de responsabilitate ale structurilor de frontieră și pe

baza unei solicitări scrise a împuterniciților de frontieră sau a
loțiitorilor acestora.

2. Solicitarea privind organizarea patrulării comune trebuie
să cuprindă:

a) informații cu privire la scopul, zona și perioada realizării
patrulării comune;

b) informații cu privire la numărul experților desemnați care
vor participa la patrularea comună;

c) date cu privire la tipul și numărul mijloacelor tehnice ce vor
fi folosite pe timpul executării patrulării comune.

3. În termen de 10 zile de la data intrării în vigoare a
prezentului protocol, împuterniciții de frontieră sau loțiitorii
acestora vor face schimb de date de contact ale persoanelor
desemnate să asigure activitățile de patrulare comună la
frontiera de stat româno-ucraineană (persoana de contact/
structura, persoana care o înlocuiește, numărul de telefon, fax,
adresa de e-mail, alte mijloace de legătură).

4. În termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a
prezentului protocol, împuterniciții de frontieră vor organiza o
întrevedere de lucru pentru stabilirea modului în care se vor
planifica, organiza, executa și raporta activitățile de patrulare în
comun.

ARTICOLUL 4

1. Patrularea comună se desfășoară în limitele zonelor de
responsabilitate ale structurilor de frontieră ale inspectoratelor
teritoriale ale Poliției de Frontieră Române și Gărzii de Coastă

din cadrul Poliției de Frontieră Române sau ale Serviciului Frontierei de Stat a Ucrainei, în funcție de situația la frontiera de stat și, de regulă, în apropierea frontierei de stat comune.

2. Răspunde de mijloacele de transport și mijloacele tehnice care sunt utilizate în timpul patrulării comune la frontiera de stat expertul desemnat al părții care pune la dispoziție aceste echipamente.

ARTICOLUL 5

1. Patrularea comună se realizează pe baza graficului lunar aprobat de către împuterniciții de frontieră sau loțiitorii acestora în prima jumătate a lunii curente pentru cea următoare. Graficul patrulării comune cuprinde: data, perioada și structurile în ale căror zone de responsabilitate se realizează patrularea comună. Modelul de formular al graficului patrulării comune în limbile statelor ambelor părți este prevăzut în anexa 1 la prezentul protocol.

2. La nevoie, în cazul unor modificări survenite în situația operativă, patrularea comună se realizează la solicitarea șefilor structurilor care execută nemijlocit supravegherea frontierei de stat, cu aprobarea împuterniciților de frontieră sau a loțiitorilor acestora.

3. Împuterniciții de frontieră sau loțiitorii acestora transmit în scris, folosind mijloacele tehnice de legătură, nu mai târziu de 24 de ore până la începerea planificată a patrulării comune, date cu privire la experți: gradul, numele, prenumele acestora și denumirea structurilor.

4. În cazul apariției unor circumstanțe care conduc la imposibilitatea realizării patrulării comune, împuterniciții de frontieră sau loțiitorii acestora se vor informa reciproc în cel mai scurt timp și de comun acord vor face modificări în graficul patrulării comune cu privire la perioada și locul realizării patrulării comune.

ARTICOLUL 6

1. Pentru patrularea comună vor fi desemnați experți care cunosc limba statului celeilalte părți la nivel comunicativ sau o altă limbă, care le dă posibilitatea de a comunica.

2. Pregătirea experților pentru patrularea comună se realizează în cadrul structurilor acestora.

3. Șeful de patrulă este expertul acelei părți pe teritoriul statului căruia se desfășoară patrularea comună.

4. Pentru patrula comună misiunile le planifică șeful Sectorului Poliției de Frontieră din cadrul inspectoratului teritorial al Poliției de Frontieră Române și Gărzii de Coastă sau șeful

Sectorului Serviciului de Frontieră din cadrul Serviciului Frontierei de Stat a Ucrainei în ale căror zone de responsabilitate se realizează patrularea comună.

5. Instruirea și stabilirea misiunilor pentru experții care execută patrularea comună, înainte de începerea acestora, se efectuează de către șeful Sectorului Poliției de Frontieră din cadrul inspectoratului teritorial al Poliției de Frontieră Române și Gărzii de Coastă sau șeful Sectorului Serviciului de Frontieră din cadrul Serviciului Frontierei de Stat a Ucrainei sau de o altă persoană desemnată de către acesta. Modelul de formular de instruire pentru patrularea comună în limbile statelor ambelor părți este prevăzut în anexa 2 la prezentul protocol.

6. La terminarea fiecărei patrulări comune șeful de patrulă întocmește un raport în două exemplare în limba statului acelei părți pe teritoriul căruia s-a realizat patrularea comună. Un exemplar al raportului se predă expertului celeilalte părți care a participat la patrularea comună. Modelul de raport privind rezultatele patrulării comune în limbile statelor ambelor părți este prevăzut în anexa 3 la prezentul protocol.

ARTICOLUL 7

Orice diferende în interpretarea sau implementarea prezentului protocol vor fi soluționate prin negocieri bilaterale.

ARTICOLUL 8

Dispozițiile prezentului protocol nu aduc atingere obligațiilor care decurg din alte tratate internaționale la care statele părților sau părțile sunt parte.

ARTICOLUL 9

Fiecare dintre părți va suporta cheltuielile necesare pentru îndeplinirea prevederilor prezentului protocol.

ARTICOLUL 10

1. Prezentul protocol va intra în vigoare la data primirii, prin canale diplomatice, a ultimei notificări scrise prin care părțile se informează reciproc asupra îndeplinirii procedurilor interne necesare, dar nu înainte de intrarea în vigoare a Acordului. Prezentul protocol este valabil numai pentru perioada de valabilitate a Acordului.

2. Părțile, de comun acord, pot modifica și completa prezentul protocol prin încheierea unor protocoale adiționale, care constituie parte integrantă a acestuia. Modificările și completările intră în vigoare conform prevederilor alineatului 1 al prezentului articol.

3. Anexele 1—3 fac parte integrantă din prezentul protocol.

Semnat la Sucevița la 31 mai 2016, în două exemplare originale, fiecare în limba română și în limba ucraineană, ambele textele fiind egal autentice.

Pentru Ministerul Afacerilor Interne din România,
prin Inspectoratul General al Poliției de Frontieră,
Liviu Marius Galoș,
chestor principal de poliție

Pentru Administrația Serviciului Frontierei de Stat a Ucrainei,
Victor Nazarenko,
general colonel

ANEXA 1

*la Protocolul dintre Ministerul Afacerilor Interne din România,
prin Inspectoratul General al Poliției de Frontieră,
și Administrația Serviciului Frontierei de Stat a Ucrainei
pentru punerea în aplicare a Acordului dintre Guvernul României
și Cabinetul de Miniștri al Ucrainei privind patrularea comună
la frontiera de stat româno-ucraineană, semnat la București
la 21 aprilie 2016*

Aprob
Împuternicitul de frontieră al României
pentru sectorul
al frontierei româno-ucrainene
Inspectoratul teritorial al Poliției de
Frontieră/Garda de Coastă
Semnătura
«.....» 20.....

Aprob
Împuternicitul de frontieră al Ucrainei
pentru sectorul
al frontierei româno-ucrainene
Semnătura
«.....» 20.....

GRAFICUL

de executare a patrulării comune în zona de responsabilitate a Inspectoratului teritorial al Poliției de
Frontieră/Gărzii de Coastă și a Detașamentului de frontieră din cadrul Serviciului Frontierei de Stat
a Ucrainei la data de 20.....

Nr.	Data, durata patrulării comune	Structurile în a căror zonă de responsabilitate este planificată executarea patrulării	Zona de patrulare (numerele semnelor de frontieră)	Numărul experților		Tipul și numărul mijloacelor tehnice planificate pentru utilizare	
				România	Ucraina	România	Ucraina
1.							
2.							

Persoana de contact
(NPP, funcția, gradul)
Semnătura
«.....» 20.....

Persoana de contact
(NPP, funcția, gradul)
Semnătura
«.....» 20.....

ANEXA 2

*la Protocolul dintre Ministerul Afacerilor Interne din România,
prin Inspectoratul General al Poliției de Frontieră, și Administrația
Serviciului Frontierei de Stat a Ucrainei pentru punerea în aplicare
a Acordului dintre Guvernul României și Cabinetul de Miniștri al Ucrainei
privind patrularea comună la frontiera de stat româno-ucraineană,
semnat la București la 21 aprilie 2016*

INSTRUCȚAJ
pentru patrularea comună

Data, de la ora până la ora

Șeful patrulei comune (gradul, funcția, numele, prenumele, structura/subunitatea)

Participanții la patrularea comună (gradul, funcția, numele, prenumele, structura)

Mijloace de legătură:

Tipul patrulării comune (pe jos, cu mijloc de transport — se va indica marca, numărul de înmatriculare al automobilului):

Dotarea cu alte mijloace (schiuri, mijloace de supraveghere, câine de serviciu etc.):

Locul de executare a patrulării comune:

Începerea (ora și locul):

Terminarea (ora și locul):

Punctele de control (ora și locul):

Misiunile principale ale patrulării comune:

Semnăturile șefului și ale membrilor patrulei comune privind luarea la cunoștință a misiunii:

(gradul, numele, prenumele) (semnătura)

(gradul, numele, prenumele) (semnătura)

(gradul, numele, prenumele) (semnătura)

ANEXA 3

*la Protocolul dintre Ministerul Afacerilor Interne din România,
prin Inspectoratul General al Poliției de Frontieră, și Administrația
Serviciului Frontierei de Stat a Ucrainei pentru punerea în aplicare
a Acordului dintre Guvernul României și Cabinetul de Miniștri al Ucrainei
privind patrularea comună la frontiera de stat româno-ucraineană,
semnat la București la 21 aprilie 2016*

R A P O R T
privind rezultatele patrulării comune

data

Structura:

Șeful patrului comune (gradul, funcția, numele, prenumele):

Participanții la patrularea comună (gradul, funcția, numele, prenumele):

Echipamentele și mijloacele tehnice folosite:

Rezultatele patrulării comune:

Șeful patrului comune: (semnătura)

Participanții la patrularea comună: (semnătura)

..... (semnătura)

**ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE
ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE**

MINISTERUL MEDIULUI, APELOR ȘI PĂDURILOR

ORDIN

**privind aprobarea Planului de management și a Regulamentului sitului
Natura 2000 ROSCI0366 Râul Motru**

Având în vedere Referatul de aprobare nr. 110.892/AC din 24 iunie 2016 al Direcției biodiversitate, ținând cont de Avizul Agenției pentru Protecția Mediului Mehedinți — Decizia etapei de încadrare nr. 2 din 23 februarie 2015, Avizul Ministerului Culturii nr. 7.808 din 23 decembrie 2015, Adresa Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale nr. 83.426/163.478/330.260 din 31 decembrie 2015, Adresa Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice nr. 1.179 din 6 ianuarie 2016 și Adresa Direcției generale păduri nr. 152.192/I.M. din 15 ianuarie 2016,

în temeiul prevederilor art. 21 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 49/2011, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 13 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 38/2015 privind organizarea și funcționarea Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul mediului, apelor și pădurilor emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă Planul de management al sitului Natura 2000 ROSCI0366 Râul Motru, prevăzut în anexa nr. 1.

Art. 2. — Se aprobă Regulamentul sitului Natura 2000 ROSCI0366 Râul Motru, prevăzut în anexa nr. 2.

Art. 3. — Anexele nr. 1 și 2*) fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul mediului, apelor și pădurilor,

Viorel Traian Lascu,

secretar de stat

București, 29 iunie 2016.

Nr. 1.206.

*) Anexele nr. 1 și 2 se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 908 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC
— Prețuri pentru anul 2016 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC
— Prețuri pentru anul 2016 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

